

Foretræde Baglandet Vejle

Skrevet i fællesskab af Baglænderne fra Baglandet Vejle, redigeret af Lisa V. Borchert, Baglænder

Vi er gruppe unge tidligere anbragte, der bruger Baglandet Vejle, som er et mødested og rådgivningstilbud for anbragte og tidligere anbragte. Vi anbragte og tidligere anbragte er tit til debat, både i medierne og på gangene hos jer. Både socialrådgiver, kommunefolk, forskere og andre kloge voksne mennesker udtaler sig, om hvad vejen frem er for os utilpasset unge, krydret med en masse kloge ord, de har lært i bøger. Det er godt, men vi mener det er på tide, at I politikere hører fra os det hele handler om, hvad der gør en forskel og hvad der hjælper.

Vi ved, at alle mennesker har brug for et Bagland, det har vi tidligere anbragte også - Baglandet Vejle er vores Bagland - det er vores støtte og hjælp til at skabe os en fremtid, ligesom andre finder støtte hos familien. Vi vil derfor gerne komme forbi, for kort at fortælle jer om vores situation, de erfaringer vi har gjort os og om hvad der virker bedst.

Baglandet har stor betydning for os alle, på forskellige måder, da vi alle er forskellige, men fælles for os alle er, at Baglandet hjælper os videre i livet. Baglandet Vejle er et sted at være, hvor vi ikke føler os anderledes - det gør vi ellers alle andre steder, fordi vi ikke lever op til normen om, at have en familie hvor vi kan opnå hjælp, omsorg og støtte. Vi har opnået at skabe os et godt netværk, hvor vi får lov til at være os selv uden at skulle passe i en kasse, eller i et system. Andre tidlige anbragte vil også have godt af at have et Bagland. Vi Baglænder kender alle til følelsen af, at være den eneste i verden med de problemer og følelser vi har. Den følelse forsvinder i Baglandet.

En forskel på Baglandet og andre steder, såsom kommunen, er at her føler vi ikke at de ansatte ser ned på os. Her bliver vi behandlet på lige fod. I kommunen føler vi, at vi bare er et CPR-nummer, et navn på et stykke papir i en bunke med en masse andre navne. Ingen opdager, hvis man falder ud af bunken, når sagsbehandlerne løber travlt rundt på gangen. Mange af os har prøvet at blive glemt. Heriblandt er en ung Baglænder, som i et år ikke var i skole, og heller ikke blev kontaktet af kommunen. I Baglandet bliver man ikke glemt, her ringer de hvis man ikke har hørt fra en i et stykke tid. Det betyder meget, det giver en følelse af at man betyder noget i denne verden, at man ikke er en ligegyldighed, som er en samfundsbelastning.

Baglandet gør en stor forskel for mange, her er nogle eksempler. En ung fra Baglandet fortæller: *"Da jeg startede i Baglandet var jeg ved at blive smidt ud af min skole, og flytte på gaden. Jeg var træt af systemet, kommunen og kunne ikke samarbejde med dem – En ansat tog med mig til møderne på kommunen. Det var svært i starten, men nu kan jeg samarbejde med dem, og siger faktisk også noget til møderne, hvilket jeg ikke turde før. Jeg går nu i 2.G, og har afleveret alle min eksamens opgaver. Uden Baglandet ville jeg bo på gaden og have droppet skolen!*

I Baglandet får vi den hjælp til det vi har brug for. En ung baglænder har blandt andet turdet at bede om hjælp til læsning af post. Han siger: *"det hjælper meget, så jeg kan finde ud hvad jeg skal. Det hjælper mig videre i livet! For uden hjælpen var jeg blevet smidt ud af min lejlighed, fordi jeg have glippet nogle vigtige møder. Endeligt var det min kontaktperson eller sagsbehandler, der skulle hjælpe mig. Men de skifter hele tiden, så det er ikke til at finde ud af, hvem man skal kontakte, og når man endeligt finder ud af det er de ikke til at få fat i".* I Baglandet giver de sig tid til os, lytter til os, vi kan altid skrive eller ringe, og får svar inden for et døgn. Det har stor betydning, at have et sted man kan ringe eller komme til og få den hjælp vi har brug for. De fleste af os der starter i Baglandet er blevet trætte af systemet, og sagsbehandlere der lytter, men aldrig hører efter. De ansatte i baglandet har vi en større tillid til, dem kender vi, og ved at vi kan komme i kontakt med dem. Vi har ikke den samme tillid til kommunefolk, og sagsbehandlere, som vi ofte kun har mødt få gange. Hvem vil have fuld tillid til en person man kun har mødt få gange. Hvem vil være åben og fortælle om det man har det aller sværest med til en, man lige har mødt. De færreste- men af os tidligere anbragte bliver det forventet.

En anden ung baglænder fortæller om hans erfaringer: *"Jeg er blevet meget stærkere socialt. Førhen kunne jeg ikke snakke med mennesker, som jeg ikke havde kendt under 4 år. Nu kan jeg snakke med alle. Jeg blev mobbet i*

folkeskolen, var derfor meget nervøs for at mobning ville forsætte på HF. Jeg blev mobbet, da jeg er anderledes fordi jeg bor i plejefamilie. I dag bliver jeg ikke mobbet, og er en del af fælleskabet. Det har jeg turde øve mig på i Baglandet - nu har jeg været med på studietur, hvilket jeg plejer at frygte sådanne ture, men jeg nød faktisk studieturen".

Man kan stille spørgsmålet, om vi mener det er kommunens ansvar at vores liv fungerer. Det gør vi ikke, vi vil for alt verden kunne klare os selv uden kommunen. Men vi har brug for hjælp til at være i stand til dette. Den hjælp får vi i Baglandet. Baglandet gør ikke tingene for os, de gør tingene sammen med os, de hjælper os med at kunne klare os selv.